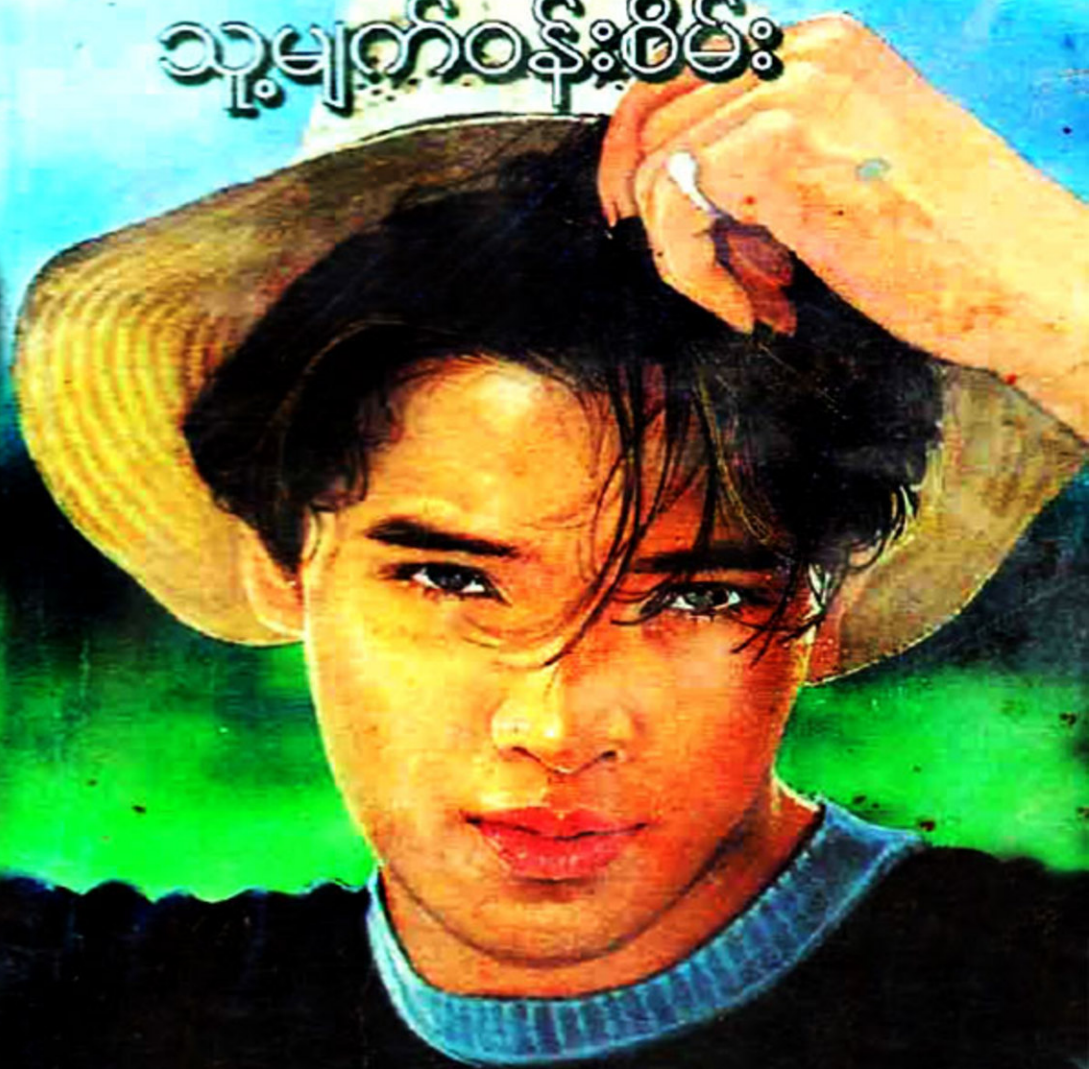

နီကိုလူးဇင်

သုမုက်ဝန်းစိမ်း

အခန်း(၁)

နက်နက်နီ ခြေလှမ်းတွေ သွက်နေသည်။ ။

မမဂျယ်လီ တည်ထောင်ထားသော ပုဂ္ဂလိကစုံစမ်းထောက်လှမ်းရေး
မှ တာဝန်ခံမလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ။

လှပသော..။

အိစက်သော..။

ချောမောသော..။

မြင်သူငေးကြည့်လောက်အောင် ချောမောလှပတဲ့ မိန်းကလေး။

မမဂျယ်လီက အထူးတာဝန်ရှိသည် ဟူ၍ သူမ ဟန်းဖုန်းကို လှမ်းဆက်သဖြင့် အရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

နက်နက်နီ ဝါသနာပါလွန်းသော အလုပ်ဖြစ်၍ တာဝန်တစ်ခုကို ပေးအပ်လာလျှင် ဘယ်တော့မှ မညည်းညူတတ်ခဲ့ပေ။

စွမ်းစွမ်းတမံ ကြိုးစားခဲ့သည်။ ။

သူမအား ငယ်စဉ်လေးတည်းက ပြုစုပျိုးထောင်လာတာက အဖေပဲ။

ကိုယ်ခံပညာတွေကို ငယ်စဉ်လေးတည်းက သင်ကြားတတ်မြောက်လာခဲ့သော အဖေက နက်နက်နီကိုလည်း သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည်။

သူမ ကိုယ်တိုင်လည်း ဝါသနာပါ၍ လေ့ကျင့်ခဲ့၏။

အထူးကျွမ်းကျင်ခဲ့သည် ။

ဖေဖေက ရဲအရာရှိ အငြိမ်းစားဖြစ်နေ၍ နက်နက်နီကို အားပေးကူညီနိုင်၏။

နက်နက်နီ ငယ်စဉ်လေးတည်းက ရဲဝန်ထမ်းဖြစ်တဲ့ အဖေနှင့်အတူ နေထိုင်ကြီးပြင်းလာရ၍ အမှုမျိုးစုံနဲ့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့သည် ။

ဥပဒေပညာနဲ့ ဘွဲ့ရပြီး လုပ်ငန်းခွင်ဝင်သောအခါ နက်နက်နီ ဝါသနာပါသော အလုပ်ဖြစ်၍ အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်သွားရ၏။

နက်နက်နီဘဝမှာ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးတွေ မစဉ်းစားနိုင်။

အလုပ်တာဝန်ကိုပဲ စိတ်ဝင်စားတတ်သော မိန်းကလေးဖြစ်နေသည်

။

တာဝန်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြီးသွားခဲ့၏။

တစ်ရံတစ်ခါ

သံယောဇဉ်တွယ်ငြိစရာတွေနှင့်လည်း ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူးသည် ။

အချစ်ဆိုတဲ့ ခံစားမှုကို အလွန်အမင်း မခံစားမိစေရန်တော့ ကြိုးစားနေရ၏။

သူမဘဝကို တစ်သက်လုံး နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးနိုင်ဖို့ က မလွယ်ပေ။

အိမ်မှာ နေတာမရှိ။

တစ်နှစ် နှစ်နှစ်လောက်အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရတတ်တာမျိုးလည်း ရှိတတ်သည် ။

အိမ်ထောင်ပြုလိုက်လျှင် ထိုကဲ့သို့ အလုပ်တွေကို လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်

။

နက်နက်နီ အချစ်ရေးတွေ ဘာတွေကိုလည်း မစဉ်းစားချင်ပေ။

ခြေလှမ်းတွေ သွက်နေသည် ။

မမဂျယ်လီက အရေးကြီး၍ အမြန်ဆုံးလာခဲ့တဲ့ ။

အေးဂျင့်သို့ ရောက်လာသည် ။

မမဂျယ်လီက နက်နက်နီအား အဆင်သင့်စောင့်နေ၏။

"နက်နက်နီ ရောက်ပြီလား"

နက်နက်နီဆို သူမနာမည်အရင်းတော့ မဟုတ်ပေ။

လုပ်ငန်းမှာ သုံးတဲ့ နာမည်။

နာမည်အရင်းက လမင်းချိုပါ။

"နက်နက်"

"အမိန့်ရှိပါ မမ"

"အားတော့နာတယ်ကွယ်၊ အလုပ်တစ်ခု ပေါ်လာလို့ "

သူမ....

တာဝန်တစ်ခု ထမ်းဆောင်ပြီးတာ တစ်ပတ်ပဲရှိသေးသည် ။

ဖြူဖွေးစင်နှင့် ကိုဖျံလေးတို့ ကိုပင် မေ့ပစ်လို့ မရသေးပေ။

ကိုဖျံလေးက သူမအား ဆက်သွယ်လာခဲ့ပေမဲ့ သူမကတော့ မေ့ပစ်ဖို့
ပဲ ကြိုးစားရသည် ။

ကျွန်မ ...

အိမ်ထောင်ပြုလို့ မဖြစ်ပါဘူး။

ကျွန်မဘဝကို နားလည်မဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်ဆိုတာ မရှိနိုင်ပါဘူးလေ။

"မမကလည်း နက်နက်ကိုပဲ အားကိုးတော့"

"အားမနာပါနဲ့ မမ၊ နက်နက်ကို ဘယ်လိုတာဝန်မျိုးပဲ ပေးပေး နက်နက် ကျေနပ်ပါတယ်"

တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် မကောင်းမှု ဒုစရိုက်သမားတွေကို ဖယ်ရှားရှင်းလင်းဖို့ နက်နက် တာဝန်ယူချင်သည် ။

အုတ်တစ်ချပ် ..

သဲတစ်ပွင့်လောက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်...

နက်နက် တာဝန်ယူချင်သည် ။

ပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ဖို့ နက်နက်က အသင့်ပဲ။

အမြဲတမ်း...

ရွှင်လန်းတက်ကြွနေတတ်တဲ့ နက်နက်ကို မမဂျယ်လီက သဘောကျမိသည် ။

"ဘယ်လို တာဝန်အကြောင်းကိစ္စမျိုးပဲ ဖြစ်ဖြစ် မမကတော့ နက်နက်နီကိုပဲ သတိရနေမိတာပဲကွယ်"

"နက်နက်ကလည်း ပေးအပ်မဲ့ အလုပ်တာဝန်တွေကို ကျေနပ်စွာ မျှော်လင့်နေတာပါ မမ"

"နက်နက် တကယ်တက်ကြွတာပါပဲလား"

"အဟတ်"

နက်နက်ရယ်မိသည် ။ မမဂျယ်လီက နက်နက်ကို တွေ့တိုင်း အမြဲတမ်း ချီးမွမ်းနေတတ်၏။

"နက်နက်နီ"

"အမိန့်ရှိပါ မမ"

"မမဆီကို မမရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် လာတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"လုပ်ငန်းတစ်ခု လာပြီးအပ်တယ်ဆိုပါတော့"

"မမမိတ်ဆွေဆိုတာ အတော်လေး ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်တဲ့ မိတ်ဆွေနော်"

"မမ"

"ဟင်"

"မမ ချစ်သူလား"

မမက နက်နက်နီကို ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်သည် ။

"မင်းက တော်လှချည်လား နက်နက်"

"မမနဲ့ ပေါင်းလာတာ ကြာပြီလေ၊ မမက အမြဲတမ်း အလုပ်ထဲမှာ ပဲ စိတ်ကို နှစ်ထားပြီး ယောက်ျားလေးမိတ်ဆွေလည်း ရှိမှ မရှိတာ"

အမျိုးသား တစ်ယောက်နဲ့ တွဲနေကြောင်း သတင်းရထားသည် ။

"ဟုတ်တယ် နက်နက်၊ သူက ကိုနန္ဒတဲ့ ၊ မမနဲ့ ကျောင်းနေကတည်းက တွဲလာခဲ့ကြတဲ့ ချစ်သူတွေပဲ"

မမဂျယ်လီသည် အလွန်လျှို့ဝှက်စွာနေတတ်သူ ဖြစ်သည်။ ။

စကားနည်း၏။

လိုအပ်မှ ပြောဆိုတတ်သည်။ ။

ချောမောလှပသော မမဂျယ်လီသည် ဆွဲဆောင်မှုရှိသော မိန်းမတစ်ယောက်သာ ဖြစ်နေ၏။

"နက်နက်နီ"

"ရှင်"

"ကိုနန္ဒနဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့ အမှုပဲ"

"အမိန့်ရှိပါ မမ"

"အမှုအကြောင်း မပြောပြခင် မမချစ်သူ ကိုနန္ဒအကြောင်း သိအောင် ပြောပြမယ်"

"ဟုတ်"

"ကိုနန္ဒနဲ့ မမက ဆယ်တန်းအောင်ပြီး တက္ကသိုလ်ရောက်တော့ တွေ့ကြတာ"

မမဂျယ်လီလည်း ဥပဒေကျောင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ။

"မမနဲ့ သူ တွေ့ဆုံပြီး ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားကြတယ် နက်နက်"

"ဟုတ်"

"ကိုနန္ဒက အရမ်းချောတယ်၊ အတန်းထဲမှာ ပေါ်ပြူလာဖြစ်တဲ့ ယောကျ်ားပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"အရမ်းလည်း ပိုက်ဆံချမ်းသာတယ်"

မမဂျယ်လီက ချစ်သူအကြောင်းပြောတော့ မျက်ဝန်းတွေက ရီဝေစိုစွတ်နေသည်။ ။

တည်ငြိမ်မှုတော့ ရှိ၏။

အမြဲတမ်း....

တပည့်တပန်းတွေအပေါ် ခေါင်းဆောင်မှု ပေးနိုင်စွမ်းပြီး အေးစက်တည်ငြိမ်စွာ ဆုံးဖြတ်မှု ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ။

"မမတို့ ဘွဲ့ရပြီးတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် နယ်လုရင်း ဝေးခဲ့ရတယ်။ ကိုနန္ဒက လက်ထပ်ပြီး မိဘတွေရှိတဲ့ ကျောက်မဲကို ပြန်မယ်တဲ့ ၊ မမက ဒီမှာ ပဲ နေတယ်၊ ဥပဒေဝန်ထမ်းလုပ်မယ်ပေါ့"

ဘာမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စလေးနဲ့ မမတို့ လက်မထပ်ဖြစ်ဘဲ ဝေးခဲ့ရတာတဲ့ ။

"မမနဲ့ ကိုနန္ဒက သိပ်ချစ်ကြတဲ့ ချစ်သူတွေ"

မမအကြည့်တွေက ရီဝေနေသည်။ ။

နှုတ်ခမ်းလှလှလေးက တင်းတင်းလေး စွေကပ်နေသလိုပင်။

"ကိုနန္ဒက နည်းနည်းတော့ အတ္တကြီးတယ်လို့ မမထင်တယ်"

"ရှင်"

"ဒါကြောင့်လည်း မမတို့ အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားကြတာပဲ"

မမဂျယ်လီမှာ ချစ်သူရှိနေကြောင်း ဘယ်သူမှ မသိကြပေ။

တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမှ လည်း မပြောခဲ့။

"လေးနှစ်လောက် အဆက်အသွယ်ပြတ်နေပြီးမှ မမကို လာပြီး ဆက်သွယ်တယ် နက်နက်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"မမကလည်း ကိုနန္ဒက အချစ်ဦးဆိုတော့ မမေ့နိုင်တာ ဝန်ခံပါတယ်လေ"

မမတို့ တွဲနေကြတာ တစ်ပတ်လောက်ပင် ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ ။

"မမကို လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတယ်၊ ပြီးတော့ သူ့အိမ်တွင်းရေးပြဿနာတစ်ခု ရင်ဖွင့်တယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ကိုနန္ဒရဲ့ ညီ ကိုသုတက စိတ်ဝေဒနာရှင်တဲ့ "

"အမိန့်ရှိပါ မမ"

အဖြစ်အပျက်တွေက စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည် ဟု ထင်မိသည်

။

"ကိုနန္ဒမှာ အစ်မကြီး စန္ဒီက အမွေတွေ အားလုံးကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေတာတဲ့ "

"စိတ်ဝင်စားစရာပဲနော် မမ"

"အရေးကြီးတာက မောင်သုတရဲ့ အသက်အန္တရာယ်ပဲတဲ့ "

"ဟုတ်ကဲ့မမ"

"မမစန္ဒီက မောင်သုတကို အမွေမပေးချင်ဘူး၊ ရောဂါဝေဒနာတွေ ခံစားပြီး သေစေချင်တဲ့ သဘော ရှိတယ်၊ ပစ်လည်း ထားတယ်လေ"

"ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ မမရယ်၊ အတ္တကြီးလိုက်တာနော်၊ အစ်မဖြစ်ပြီး ရက်စက်တယ်"

"အဲဒီအစ်မက ဖအေတူ အမေကွဲလေ၊ မိဘတွေ မရှိတော့ အမွေဆိုင်အိမ်ကြီးထဲမှာ အတူနေကြတာပါ"

ကိုနန္ဒက သူ့မိသားစုအကြောင်းတွေ အရင်က လုံးဝ မပြောခဲ့ဘူးဟု မမက ပြောသည်။ ။

"အခုတော့ အမှုက တဖြည်းဖြည်း ရှုပ်ထွေး လာပြီတဲ့ ၊ သူ့ညီအရင်း သုတအတွက် အကာအကွယ် ပေးဖို့ ပါပဲ"

"ကျွန်မတို့ ဘယ်လိုအကာအကွယ်ပေးရမှာ လဲ"

"မောင်သုတကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ဖို့ နာစွဲအနေနဲ့ လေ နက်နက်"

"သူနာပြုအနေနဲ့ "

"အင်း အမွေတွေ မခွဲဝေခင် အချိန်လောက်အထိပဲပေါ့"

နက်နက်ကတော့ အေးဂျင့်က ပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရမည် ဖြစ်သည်။ ။

ဘယ်လိုတာဝန်ပဲ ပေးအပ်ပါစေ လက်ခံရမှာ ပဲ ဖြစ်၏။

"နက်နက်က သူနာပြုသင်တန်းလည်း ဆင်းထားတော့ အလုပ်တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်နိုင်မှာ ပါ"

နက်နက် ဘွဲ့ရပြီးတော့ ဆေးခန်းကြီးတစ်ခုက ဖွင့်လှစ်တဲ့ သူနာပြုသင်တန်းကို အပျော်သဘော တက်ထားခဲ့သည်။ ။

ဘယ်အရာမဆို တတ်မြောက်ထားအောင် သင်ကြားထားတတ်တာ နက်နက်ရဲ့ အကျင့်တစ်ခုပဲ ဖြစ်၏။

"မောင်သုတကို စောင့်ရှောက်ဖို့ နာစွ်အဖြစ် သွားပြီး လုပ်ရင်း မောင်သုတကို အကာအကွယ် ပေးရမယ်လေ"

ကိုသုတက စိတ်ဝေဒနာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း မမက ပြောပြသည်။

"ယဉ်ယဉ်လေးပဲ၊ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်မထင်ရင်တော့ ကြမ်းတတ်တယ်"

နက်နက်တွန့် သွားမိသည်။

လူဆိုးလူမိုက် ဒုစရိုက်သမားတွေနဲ့ ပဲ ရင်ဆိုင်ပစ်လိုက်ချင်၏။

အခု...

နက်နက် ရင်ဆိုင်ရမှာ က....

စိတ်ဝေဒနာရှင်တစ်ယောက်

"မောင်သုတကိုတော့ လောလောဆယ် အိမ်ဖော်မလေး ဂျင်မက ပြုစုစောင့်ရှောက်နေတယ်တဲ့ "

"ဂျင်မ"

"အင်း"

"အိမ်ဖော်နာမည်ကလဲ"

"နည်းနည်းတော့ လည်တယ် နက်နက်၊ ဒါကြောင့်လည်း ကိုနန္ဒက စိတ်မချတာပဲ"

"ကိုနန္ဒက ပြုစုပါလား မမ"

"ကိုနန္ဒက တစ်ခါတလေ စီးပွားရေးလည်း လုပ်ရသေးတော့"

အချိန်ပြည့် မကြည့်နိုင်ဘူး၊ အဓိကလိုအပ်တာကတော့ မောင်သုတကို အကာအကွယ်ပေးဖို့ ပဲလေ"

"နက်နက် သဘောပေါက်နားလည်ပါပြီ မမ၊ ပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ပါ့မယ်"

"နက်နက်"

"ရှင်"

"အသေးစိတ်ကိုတော့ ဟိုရောက်မှ လေ့လာပေါ့၊ ကိုနန္ဒရဲ့ မိသားစုက အတော်လေး ရှုပ်ထွေး နေတယ်လို့ ပြောနေတယ်"

"နက်နက်က ကိုသုတကို အကာအကွယ်ပေးရုံပဲလား"

"လိုအပ်သလို အကူအညီပေးပေါ့၊ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်တွေ ကျူးလွန်ရင်တော့ သက်ဆိုင်ရာကို အကြောင်းကြားပြီး ဖယ်ရှားပစ်ရမယ်"

"နက်နက် နားလည် သဘောပေါက်ပါပြီ မမ"

"မောင်သုတကို ဆေးကုတဲ့ ဆရာဝန်တော့ ရှိတယ်၊ မကြာမကြာ လာကြည့်ပေးတယ်၊ မမစန္ဒီက ဆေးတောင်ကုမပေးချင်တော့ဘူးတဲ့ "

"သနားစရာပဲနော် မမ"

"အစကတော့ သူ့မိသားစုဆီကို ခေါ်လို့ မမ သဘောမကျခဲ့တာပဲ နက်နက် ၊ ပြန်ကြည့်တော့လည်း ကိုနန္ဒ အရမ်းခံစားနေရမှာ ပဲလို့ တွေးမိလာတယ်"

"နက်နက် တာဝန်ယူပါတယ်၊ မမအတွက်လည်း ကူညီရာရောက်ပါတယ်နော်"

"တာဝန်တွေ ပြီးဆုံးအောင် ထမ်းဆောင်ပါ နက်နက်၊ မိသားစုအမွေ

ကိစ္စတွေ ပြီးသွားရင် မမတို့ လက်ထပ်ကြတော့မယ်"

မမဂျယ်လီ ပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို နက်နက် ဝမ်းသာအားရ လက်ခံ
မိသည်။ ။

ဘယ်လောက်ပဲ ရှုပ်ထွေးတဲ့ အကြောင်းကိစ္စတွေ ဖြစ်ပါစေ နက်နက်
ကတော့ ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ရမည် ဖြစ်၏။

"မမအားကိုး ပါရစေ နက်နက်"

"အိုကေ"

နက်နက်...

မသွားခင်..

ကြိုတင် ပြင်ဆင်လေ့ကျင့်မှုတွေ ပြုလုပ်နေရသည်။ ။

★

အခန်း(၂)

မြသွေးရောင် စံအိမ်ကြီးအကြောင်း နက်နက်နီကလေးတွေလားမိသည်။ ။

နာမည်ကြီးက တစ်မျိုးကြီးပဲ။

မမဂျယ်လီ ပြောလိုက်တာတော့ အတော်လေးရှုပ်ထွေးတဲ့ အိမ်ကြီး
တစ်အိမ်တဲ့ ။

ကိုနန္ဒနှင့် နက်နက်နီ မဆုံဖြစ်။

ဓာတ်ပုံပဲ ပြလိုက်သည်။ ။

ယောက်ျားပီသစွာ ခန့်ညားချောမောသူတစ်ယောက်ပဲ။

"အမွေကိစ္စတွေ ပြီးတာနဲ့ မမတို့ လက်ထပ်ကြမယ် နက်နက်"

မမတောင် အိမ်ထောင်ပြုတော့မယ်။

နက်နက်တို့ ဘဝတွေက အိမ်ထောင်ပြုဖို့ အတော်လေး စဉ်းစားကြ
ရသည်။ ။

အိမ်ထောင်ရှင်တွေရဲ့ နားလည်ခွင့်လွှတ်မှုတွေကို မရကြ၍ ဖြစ်၏။

ကျရာတာဝန်ကို ယောက်ျားတွေနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ထမ်းဆောင်နေရသည်

။

"နက်နက်နီက မောင်သူတရဲ့ ကျန်းမာရေးအတွက် ကာကွယ်စောင့်
ရှောက်ပေးဖို့ အတွက်ပဲ"

မြသွေးရောင်စံအိမ်ကြီးကို သိန်းပေါင်းများစွာနဲ့ ရောင်းဖို့ ညှိနှိုင်း
နေကြတာတဲ့ ။

အမွေတွေ ခွဲကြတော့မည်။

တစ်လအတွင်း အမွေကိစ္စ ပြတ်မှာ ပါဟု မမက ပြောသည် ။

ဒီတစ်ခါ...

နက်နက်နီ ရင်ဆိုင်ရမှာ က လူဆိုးလူမိုက်တွေမဟုတ်။

သိမ်မွေ့နက်နဲတဲ့ မိသားစုတွေ။

"အစ်မ"

"ဟင်"

"ဘယ်ကို သွားမှာ လဲ"

"မြသွေးရောင် စံအိမ်"

"ဟင်"

အငှားကား မောင်းတဲ့ ကောင်လေးက အထိတ်တလန့်နှင့် ကြည့်သ
ည် ။

"မြသွေးရောင် စံအိမ်ကြီးကို မင်းသိလို့ လား"

"သိတာပေါ့ ၊ ဒီမြို့မှာ နာမည်ကြီးပဲဟာ၊ အခု အဲဒီမှာ အသုဘဖြစ်နေ
တယ်"

"ဟင်"

ကိုနန္ဒက ဘာမှ မပြောပေ...

နက်နက်နီကိုလည်း မကြုံနိုင်တော့၍ ကိုယ့်အစီအစဉ်နှင့် ကိုယ်လာ

ပါရန်ပဲ ဖုန်းဆက်အ ကြောင်းကြားခဲ့သည်။ ။

ကျောက်မဲမြို့လေးရဲ့ လှပတဲ့ ရှုခင်းရှုကွက်တွေကိုပင် မခံနိုင်တော့။

"မြသွေးရောင် စံအိမ်ကြီးမှာ အသုဘဖြစ်နေတယ် ဟုတ်လား၊ ဘယ်သူဆုံးသွားတာလဲ"

"ကိုနန္ဒလေ"

"ဘာ"

"အစ်ကိုလတ်ပေါ့ ကိုနန္ဒတဲ့ "

"ကိုနန္ဒ "

"ဟုတ်တယ် အစ်မ"

"မင်း...မင်းက ဒီစံအိမ်ကြီးအကြောင်းကို သိလို့ လား"

"သိတာပေါ့၊ အရင်က ဒီစံအိမ်ကြီးမှာ ကျွန်တော်အလုပ်လုပ်ခဲ့တာပဲ၊ အရမ်းဇီဇာကြောင်တဲ့ မိသားစုတွေပဲဗျ"

ရာသီဥတုက အေးစိမ့်နေပေမဲ့ ရင်ထဲမှာ ပူပူလောင်လောင်ကြီး ဖြစ်လာရသည်။ ။

မမအတွက်ပါ။

ကိုနန္ဒဆုံးသွားပြီတဲ့ ။

မဖြစ်နိုင်တာပဲ။

လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးရက်လောက်ကတောင် ဖုန်းနဲ့ အဆက်အသွယ် လုပ်ခဲ့သေးသည်။ ။

"နက်နက်နီ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စလေးရှိလို့ လာမကြိုနိုင်တော့ဘူး၊ ကို

ယ့်အစီအစဉ်နဲ့ ကိုယ်ပဲ လာခဲ့ပါ"

မဖြစ်နိုင်ဘူး။

"မင်း လူမှားတာလား"

"မမှားပါဘူး၊ တစ်မြို့လုံး ပျံနေတာပဲဟာ၊ ကိုနန္ဒ ကားအက်ဆီးဒင့် ဖြစ်ပြီး သေသွားတာ မနက်ကမှ ဗျ"

"ဟင်"

ဒုက္ခပါပဲ...

မမကို ဘယ်လို အသိပေးရမလဲ...

ကိုနန္ဒနှင့် လက်ထပ်ဖို့ ပင် မမ စိတ်ကူးထားပြီးသားဖြစ်သည် ။

"ကိုနန္ဒ ကား အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်လို့ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်၊ မနက်ကမှ တစ်မြို့လုံး အုတ်အော်သောင်းနင်းပဲ"

ကိုနန္ဒရယ်...

ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ...

"ကိုနန္ဒတို့ အိမ်မှာ က ရှုပ်ထွေးနေတယ်၊ လောဘတွေလည်း အရမ်း တက်နေကြတယ်၊ ကိုနန္ဒ စိတ်ပူတာက သူ့ညီသုတအတွက်ပဲ"

ကိုသုတရော...

စိတ်ဝေဒနာရှင် ကိုသုတအတွက် အန္တရာယ်တွေ ဝိုင်းသွားပြီလား။

စိတ်ပူသွားမိသည် ။

အမြန်ရောက်သွားချင်မိ၏။

"ဒီမှာ "

"ဗျာ"

"ကိုသုတဆိုတာရော မင်းသိလား"

"သိတာပေါ့၊ စိတ်ဝေဒနာရှင်တစ်ယောက်ပဲဗျာ၊ အရမ်းသနားဖို့
ကောင်းတယ်၊ ကိုနန္ဒ မရှိတော့ ပိုပြီး အကာအကွယ်မဲ့သွားပြီ အစ်မရာ"

ကားမောင်းသမားလေးပင် စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲနေပုံပင်။

ကိုသုတ..

မမြင်ဖူးပေမဲ့ ကိုသုတအတွက် နက်နက်နီ စိတ်ပူသွားမိသည် ။

အမြန်ရောက်ချင်နေမိ၏။

"မြသွေးရောင် ကို အမြန်မောင်းပေးစမ်းပါ"

"အစ်မ"

"ဟင်"

"မြသွေးရောင်ကို ဘာကိစ္စသွားမှာ လဲ"

စပ်စုတာကို သဘောမကျသလိုနှင့် နက်နက်နီ မျက်စောင်းထိုးပစ်လို
က်မိသည် ။

"အစ်မအတွက် စိတ်ပူလို့ ပါ မြသွေးရောင်က ရှုပ်တယ် ၊အပြင်လူဝင်
လာရင် သိပ်မကြိုက်ချင်ကြဘူး"

"အစ်မက နာစ်ပါ၊ ကိုသုတအတွက် ကိုနန္ဒက ခေါ်ထားလို့ ပါ"

"ကောင်းပါတယ်အစ်မ၊ သတိတော့ထားပါ၊ ကိုသုတက အရမ်းသ
နားစရာကောင်းတဲ့ လူတစ် ယောက်ပါပဲ"

နက်နက် ငြိမ်သက်နေမိသည်။ ။

မမသာ သိရင်...

ဘယ်လို အကြောင်းကြားရမလဲဆိုတာ နက်နက်နီ စဉ်းစားနေမိသည်။ ။

"အစ်မ"

"ဟင်"

"ရှေ့မှာ ရောက်တော့မယ်"

"အင်း"

မြို့အစွန်ကျနေသည်။ ။

ကျောက်မဲမြို့လေးသည် ချစ်စရာကောင်းပြီး အေးချမ်းတဲ့ မြို့လေးဖြစ်၏။

ကားလေးက မြို့အစွန်အထိ မောင်းလာသည်။ ။

"အစ်မ"

"ပြော"

"မြဲသွေးရောင်မှာ ဒေါ်စန္ဒီရဲ့ သား မုဆိုးကြီးသွေးရောင်ဆိုတာ ရှိသေးတယ်"

ကိုနန္ဒက တခြားမိသားစုဝင်တွေအကြောင်း ဘာမှ မပြောပြခဲ့။

မမဂျယ်လီကလည်း မပြောပေ။

ကိုသွေးရောင်တဲ့ ...

"ကိုနန္ဒတို့ ကိုသုတတို့ ရဲ့ တူပေါ့၊ တူနဲ့ ဦးလေးတွေက အသက်မတိ

မ်းမယိမ်းပဲ"

သွေးရောင်တဲ့ ...

နာမည်ကြီးကလည်း ...

"သွေးရောင်က စရိုက်အရမ်းကြမ်းပြီး
ဘုဆတ်ဆတ်မာကျောကျောကြီး"

ကားမောင်းဒရိုင်းဘာလေးထံမှ သတင်းတွေ အစုံကြားရသည်။ ။

"သွေးရောင်က ဒေါ်စန္ဒီရဲ့ အရင်ယောက်ျားနဲ့ မွေးတဲ့ သားကြီးပဲ"

"ဟင်"

"နောက်ယောက်ျားနဲ့ မွေးတာက မိန်းကလေး၊ မြကလျာတဲ့ ၊ အရမ်း
ခေတ်ဆန်တဲ့ မိန်းကလေးပဲ အစ်မ"

"မောင်လေးကရော ဘာလို့ အလုပ်ကနေ ထွက်လိုက်ရတာလဲ"

"အရမ်း ဇီဝကြောင်လို့ ပါ၊ ကျွန်တော် တစ်နှစ် ကားပဲမောင်းခဲ့တယ်၊
ဒေါ်စန္ဒီက အရမ်း အဆင့်အတန်းခွဲပြီး မာနကြီးလွန်းတယ်"

နက်နက်နီ ရှေ့ဆက်ပြီး ဘာလုပ်မလဲဆိုတာ ညွှန်ကြားချက် တောင်း
ခံရမယ်။

မြသွေးရောင်စံအိမ်ကြီးကို မသင်္ကာမိပေ။

မြသွေးရောင်စံအိမ်ကြီးထဲမှာ မသမာမှုတွေ ရှိနေပြီဟု ထင်မိသည်။ ။

ကိုသုတက စိတ်ဝေဒနာရှင်...

ကိုနန္ဒနှင့် သူမ ကိုသုတကို စောင့်ရှောက်ရန် တစ်နှစ်စာချုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ ။

ထိုစာချုပ်ကို အကြောင်းပြပြီး ကိုသုတအား စောင့်ရှောက်ရမှာ ပဲ။

"အစ်မ"

"ဟင်"

"ဟိုမှာ "

သူမ

ကြည့်လိုက်မိသည် ။

ကြီးမားကျယ်ဝန်းတဲ့ ခြံကြီးထဲက အိမ်အနီရောင်ကြီးတစ်လုံး။

"ရဲတိုက်ကြီးလိုပဲနော်"

"တွေ့တာနဲ့ စိတ်ချောက်ချားစရာကြီးပဲနော် အစ်မ"

"အင်း"

"ကျွန်တော့်လိပ်စာ ယူထားနော်၊ လိုအပ်ရင် အကူအညီတောင်းပါ"

"ကောင်းပါပြီကွယ်"

ကားမောင်းသမားလေးက လိပ်စာပေးသဖြင့် နက်နက် မှတ်ထားလိုက်သည် ။

မလွယ်ဘူး။

မြသွေးရောင်ဆိုတဲ့ နာမည်နှင့် လိုက်ဖက်စွာ အနီရောင်တွေပဲ အသုံးပြုထားသည် ။

အနီရောင်ခြံဝင်းကြီးသည် သံပြားတွေနှင့် ပိတ်ထား၏။

အတွင်းကို ဘာမှ မမြင်ရ။

"အစ်မ ကျွန်တော် သွားတော့မယ်..ရလား"

"ရပါတယ်ကွယ်"

ကားသမားလေး ထွက်သွားသည် ။

အသုဘအိမ်တွဲ ...

ခြံဝင်းတံခါးကြီးကို အသေပိတ်ထားတော့သည် ။

လူခေါ်ဘဲလ်ကို နက်နက် နှိပ်ပစ်လိုက်၏။

ခြံကြီးထဲမှ လူထွက်လာသည် ။

ဒုက္ခပါပဲ။

နက်နက်ကတော့ ဒီထက်ဆိုးဝါးတဲ့ အခြေအနေမှာ တောင် လှုပ်ရှား
ရုန်းကန်လာ၍ အ ကြောက်အလန့်တော့ မရှိပေ။

ရင်ဆိုင်ဖို့ အသင့်ပြင်ထားသည် ။

ကိုနန္ဒက သူ့ညီအတွက် အလွန်အမင်း စိတ်ပူခဲ့၏။

အခုတော့...

ညီက ဘာမှ မဖြစ်ဘဲ အစ်ကိုက အကောင်းကြီးကနေ
ကွယ်လွန်သွားရသည် ။

ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ...

မသမာမှုတွေပဲလား...

"တီ တီ"

"တီ"

"ဟင်"

သူမဘေးနားမှာ ဂျစ်ကားတစ်စီး ရပ်သွားသည်။ ။

ကားကလည်း ခရီးကြမ်းကို မောင်းလာရပုံပင်။

ရွံ့ဗွက်တွေ တစ်ပုံကြီး ပေကပ်နေသည်။ ။

ကားထဲမှ လူတစ်ယောက် ဆင်းလာ၏။

နက်နက်နဲ့ ရွယ်တူလောက်...

လူငယ်နုငယ်သလောက် မျက်နှာပေါ်မှာ အမွေးအမှင်တွေနှင့် ကြမ်း
တမ်းခက်ထန်တဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။ ။

ကိုသွေးရောင်များ လား..

မြသွေးရောင်ခြံကြီးထဲမှာ ယောက်ျားသုံးယောက်ပဲ ရှိသည်။ ။

ကိုနန္ဒ...

ကိုသုတ..

ကိုသွေးရောင်..

"မင်း ဘယ်သူလဲ"

ရင့်လိုက်တာ..

ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ရွယ်တူလောက်ပဲ ရှိနေမှာ ပါနော်။

"ဟေ့ မေးနေတယ်"

မာလိုက်တာ...

ဒီအိမ်ကလူတွေက အဆင့်အတန်း ခွဲခြားတတ်တယ်တဲ့။ ။

"ကျွန်မ နက်နက်နီပါ၊ ဒီအိမ်က ကိုသုတအတွက် သူနာပြုဆရာမပါ"

"ဟင်"

စေ့စေ့ကြည့်သည်။

နက်နက်နီပင် ကျောထဲက စိမ့်သွားပြီး အမြင်ကတ်သွားရ၏။

ဘယ်လိုလူလဲ...

မသင်္ကာတဲ့ မျက်လုံးအကြည့်တွေက ကြောက်စရာကောင်းနေသည်

။

"လေးလေးနန ငှားထားတာလား အမိ"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"လေးလေးနနအကြောင်းရော အမိ ကြားပြီးပြီလား"

"ရှင်"

"ဒီမနက်ပဲ လေးလေးနန ကားအက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ပြီး ဆုံးသွားတယ်"

"ရှင်"

နက်နက် သိထားပြီးပြီ။

ဒါပေမဲ့..

မသိဟန်ဆောင်ပြီး တအံ့တဩနှင့် ကြည့်လိုက်မိသည်။

"ကျွန်မက ကိုသုတအတွက် တစ်နှစ်စာ လခယူထားပြီး စာချုပ်ချုပ်
ထားပါတယ်"

"ကောင်းပြီလေ အမိ၊ အထဲဝင်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့"

သူ့ကားသံကြားမှ ခြံစောင့်က တံခါးလာဖွင့်ပေးသည်။ ။

စောစောက သူမ ဖွင့်ခိုင်းတော့ တော်တော်နှင့် လာမဖွင့်ပေ။

ဘယ်လိုလူတွေလဲ..

"အမိ"

"ရှင်"

"အထဲ ဝင်ပါ"

"ဟုတ်"

သူမ အထဲဝင်လိုက်တဲ့ အချိန်တွင် အိမ်ဖော်မလေးတစ်ယောက် ပြေးထွက် လာပြီး ဆီးကြိုနေ သည် ။

"မမက လေးလေးသုတအတွက် နှစ်လား"

"အင်း"

"ကျွန်မက ဂျင်မပါ၊ လေးလေးသုတကို ပြုစုပေးရတဲ့ သူပါ"

"ဪ"

ဂျင်မဆိုတဲ့ နာမည်ကို နက်နက် ကြားပြီးသားဖြစ်နေသည် ။

နည်းနည်းလည်တယ်တဲ့ ..

ပုံစံကတော့ ခပ်သွက်သွက် ကောင်မလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည် ။

"လာ မမ"

ဂျင်မက ဦးဆောင်ပြီး အခန်းတစ်ခုထဲသို့ သူမအား ခေါ်ဆောင်သွား

သည် ။

တိုက်ကြီးထဲမှာ ဘယ်သူမှ မတွေ့ရ။

အသုဘအိမ်တဲ့ ။

အံ့ဩစရာပဲ..

မြသွေးရောင်ဆိုတဲ့ နာမည်နှင့် လိုက်ဖက်အောင် အနီရောင်တောက်
တောက်တွေပဲ အသုံးများ နေသည် ။

စိတ်ချောက်ချားဖို့ ကောင်းလိုက်တာ။

နက်နက်နီအတွက်ကတော့ စိတ်ဝင်စားရသော တိုက်အိမ်ကြီးတစ်
အိမ်အဖြစ် သဘောတွေ့ သွားမိသည် ။

ကိုနနွဲ့..

ရှင်သေဆုံးရတာ သဘောရိုးမှ ဟုတ်ရဲ့ လား။

"အစ်မ ဒီမှာ နေနော်၊မနက်ဖြန်မှာ အသုဘချဖို့ ရှိနေတယ်၊အစ်မ ကို
သုတအနားမှာ ရှိနေဖို့ တော့ လိုအပ်မယ်ထင်တယ်"

ပြောပြီး ဂျင်မ ခပ်သွက်သွက် ပြန်ထွက်သွားသည် ။